

dokáže utíkat. A po ledu stejně běžet nemohla. Byla v pasti...

„Ale ne, vždyť nás rozmáčknou!“
hlesla nešťastně.

Mroži bučeli a bušili do ledu
ohromnými těly. Už byli tak blízko,
že je Frantina viděla v celé jejich

kráse – a velikosti. Byli dlouzí jako
dospělý člověk a stejně tak širocí,
s mohutnými těly. Vypadalo to,
jako by vážili tunu.

Nanuk vycítil nebezpečí a přitiskl se
dívce k noze. Frantina byla vyděšená
k smrti. Musí něco rychle vymyslet.

